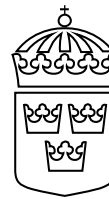

Regeringens proposition

2020/21:200

Tillfällig skattereduktion för arbetsinkomster
för att hantera ökade arbetskostnader till följd
av pandemin

Prop.
2020/21:200

Regeringen överlämnar denna proposition till riksdagen.

Stockholm den 20 maj 2021

Stefan Löfven

Magdalena Andersson
(Finansdepartementet)

Propositionens huvudsakliga innehåll

I propositionen föreslås att det införs en ny lag om tillfällig skattereduktion för arbetsinkomster för att hantera ökade arbetskostnader till följd av pandemin. Skattereduktionen ges till fysiska personer med arbetsinkomster överstigande 60 000 kronor och understigande 500 000 kronor om året.

Lagen föreslås träda i kraft den 1 december 2021 och tillämpas första gången för det beskattningsår som börjar efter den 31 december 2020. Lagen föreslås upphöra vid utgången av 2022.

Innehållsförteckning

1	Förslag till riksdagsbeslut	3
2	Förslag till lag om tillfällig skattereduktion för arbetsinkomster	4
3	Ärendet och dess beredning	6
4	Bakgrund och gällande rätt	6
5	En tillfällig skattereduktion för att hantera ökade arbetskostnader till följd av pandemin	7
5.1	En tillfällig skattereduktion för arbetsinkomster införs	7
5.2	Vad som avses med arbetsinkomster	9
5.3	Vilka som kan få skattereduktion	10
5.4	Skattereduktionens storlek	11
5.5	Skatteförfarandet	13
5.6	Avräkning av utländsk skatt	16
5.7	Ikraftträdande- och övergångsbestämmelser	17
6	Konsekvensanalys	17
7	Författningskommentar	22
Bilaga 1	Sammanfattning av promemorian Tillfällig skattereduktion för arbetsinkomster för att hantera ökade arbetskostnader till följd av pandemin	25
Bilaga 2	Promemorians lagförslag	26
Bilaga 3	Förteckning över remissinstanserna	28
Bilaga 4	Lagrådsremissens lagförslag	29
Bilaga 5	Lagrådets yttrande	32
	Utdrag ur protokoll vid regeringssammanträde den 20 maj 2021	34

1 Förslag till riksdagsbeslut

Prop. 2020/21:200

Regeringens förslag:

Riksdagen antar regeringens förslag till lag om tillfällig skattereduktion för arbetsinkomster.

2 Förslag till lag om tillfällig skattereduktion för arbetsinkomster

Regeringen har följande förslag till lagtext.

Lagens tillämpningsområde

1 § Denna lag innehåller bestämmelser om tillfällig skattereduktion för arbetsinkomster under beskattningsåren 2021 och 2022 samt bestämmelser om särskild beräkning av spärrbelopp enligt lagen (1986:468) om avräkning av utländsk skatt.

Ord och uttryck i lagen

2 § Med arbetsinkomster avses i denna lag sådana inkomster som anges i och beräknas enligt 67 kap. 6 § inkomstskattelagen (1999:1229).

Ord och uttryck i denna lag har även i övrigt samma betydelse och tillämpningsområde som i den lagen.

Vilka som kan få skattereduktion

3 § De som är obegränsat skattskyldiga under hela beskattningsåret har rätt till skattereduktion för arbetsinkomster om arbetsinkomsten överstiger 60 000 kronor och understiger 500 000 kronor för beskattningsåret.

Sådan rätt till skattereduktion har också de som är begränsat skattskyldiga enligt 3 kap. 18 § första stycket 1, 2 eller 3 inkomstskattelagen (1999:1229), om deras överskott av förvärvsinkomster i Sverige och i andra länder, uteslutande eller så gott som uteslutande, utgörs av överskott av förvärvsinkomster i Sverige.

Skattereduktionens storlek

4 § För personer som har arbetsinkomster mellan 60 000 kronor och 240 000 kronor ska skattereduktionen uppgå till 1,25 procent av skillnaden mellan arbetsinkomsten och 60 000 kronor.

För personer som har arbetsinkomster från och med 240 000 kronor till och med 300 000 kronor uppgår skattereduktionen till 2 250 kronor.

För personer som har arbetsinkomster mellan 300 000 kronor och 500 000 kronor ska skattereduktionen uppgå till 2 250 kronor minskat med 1,125 procent av den del av arbetsinkomsten som överstiger 300 000 kronor.

Obegränsat skattskyldiga under del av året

5 § De som är obegränsat skattskyldiga bara under en del av beskattningsåret har rätt till skattereduktion enligt 3 § med en tolfedel av den skattereduktion som skulle ha tillgodoförts dem om de varit obegränsat skattskyldiga under hela beskattningsåret, för varje kalendermånad eller del därav under vilken de är obegränsat skattskyldiga.

Om de skattskyldigas överskott av förvärvsinkomster i Sverige och i andra länder, uteslutande eller så gott som uteslutande, utgörs av överskott

av förvärvsinkomster i Sverige, ska dock bestämmelserna i 3 § tillämpas utan de begränsningar som anges i första stycket. Prop. 2020/21:200

Förfarandet vid tillfällig skattereduktion för arbetsinkomster

6 § I fråga om förfarandet vid beskattningen gäller skatteförfarandelagen (2011:1244).

Bestämmelser om att hänsyn ska tas till skattereduktion vid beslut om slutlig skatt finns i 56 kap. 7 § skatteförfarandelagen. Skattereduktion enligt denna lag ska göras efter de skattereduktioner som anges i inkomstskattelagen (1999:1229) och i lagen (2008:826) om skattereduktion för kommunal fastighetsavgift.

7 § Skattereduktion ska anges i hela krontal så att öretal faller bort.

Skattereduktion ska räknas av mot kommunal och statlig inkomstskatt, kommunal fastighetsavgift och statlig fastighetsskatt.

Avräkning av utländsk skatt

8 § Vid tillämpning av 2 kap. 10 § första stycket lagen (1986:468) om avräkning av utländsk skatt ska, om den skattskyldige fått skattereduktion enligt denna lag, reduktionen anses ha skett från kommunal och statlig inkomstskatt, statlig fastighetsskatt respektive kommunal fastighetsavgift med så stor del av reduktionen som respektive skatt eller avgift utgör av det sammanlagda beloppet av nämnda skatter och avgift

- före sådan skattereduktion, och
- före skattereduktion som enligt andra stycket i samma paragraf ska fördelas på samma sätt som reduktionen enligt denna lag.

-
1. Denna lag träder i kraft den 1 december 2021.
 2. Lagen tillämpas för första gången för beskattningsår som börjar efter den 31 december 2020.
 3. Lagen upphör att gälla vid utgången av 2022.
 4. Den upphävda lagen gäller dock fortfarande för arbetsinkomster som kan hänföras till beskattningsår som börjar efter den 31 december 2020 men som avslutas före den 1 januari 2023.

3 Ärendet och dess beredning

I budgetpropositionen för 2021 (prop. 2020/21:1 Förslag till statens budget, finansplan och skattefrågor avsnitt 13.7) aviserade regeringen att den skulle återkomma till riksdagen med ett förslag som kan träda i kraft 2021 avseende en tillfällig skattereduktion för arbetsinkomster för att hantera ökade arbetskostnader till följd av spridningen av sjukdomen covid-19.

Inom Finansdepartementet har promemorian Tillfällig skattereduktion för arbetsinkomster för att hantera ökade arbetskostnader till följd av pandemin tagits fram. En sammanfattning av promemorian finns i *bilaga 1*. Promemorians lagförslag finns i *bilaga 2*. Promemorian har remissbehandlats. En förteckning över remissinstanserna finns i *bilaga 3*. Remissvaren finns tillgängliga i Finansdepartementet (Fi2020/05197). I denna proposition behandlas promemorians förslag.

Lagrådet

Regeringen beslutade den 15 april 2021 att inhämta Lagrådets yttrande över det lagförslag som finns i *bilaga 4*. Lagrådets yttrande finns i *bilaga 5*. Lagrådets synpunkter behandlas i avsnitt 5.2 och 5.4. Regeringen har följt Lagrådets förslag. I förhållande till lagrådsremissen har även vissa mindre språkliga och redaktionella ändringar gjorts.

4 Bakgrund och gällande rätt

I dag finns ett flertal olika skattereduktioner för fysiska personer som är hänförliga till deras inkomstskatt. Bestämmelser om skattereduktion finns i 67 kap. inkomstskattelagen (1999:1229), förkortad IL, och i lagen (2008:826) om skattereduktion för kommunal fastighetsavgift.

Skattskyldiga med sjöinkomst under hela beskattningsåret får skattereduktion med 14 000 kronor vid anställning på fartyg som går i fjärrfart och med 9 000 kronor vid anställning på annat fartyg. Skattskyldiga som har sjöinkomst under en del av beskattningsåret får skattereduktion med en andel av beloppet som motsvarar den andel av året som sjöinkomst uppbärs under (67 kap. 3 § IL).

Obegränsat skattskyldiga, och vissa begränsat skattskyldiga, har rätt till skattereduktion för arbetsinkomster (jobbskatteavdrag). Jobbskatteavdragets storlek är beroende av den skattskyldiges inkomster och om denne är över 65 år. Den som är obegränsat skattskyldig under del av beskattningsåret får jobbskatteavdrag med en andel som motsvarar andelen av beskattningsåret som den skattskyldige var obegränsat skattskyldig. Med arbetsinkomster avses skattepliktiga inkomster av anställning och av aktiv näringsverksamhet som närmare definieras genom hänvisningar till socialförsäkringsbalken (67 kap. 5–9 §§ IL).

Obegränsat skattskyldiga, och vissa begränsat skattskyldiga, har rätt till skattereduktion för sjukersättning och aktivitetsersättning. Underlaget för skattereduktion består av sådan sjukersättning och aktivitetsersättning som

ska tas upp till beskattning enligt inkomstskattelagen. Reduktionens storlek är beroende av inkomsternas storlek. Reduktionen minskas för dem som är obegränsat skattskyldiga del av året på motsvarande sätt som för jobbskatteavdraget (67 kap. 9 a–9 d §§ IL). Reduktionen kan kombineras med jobbskatteavdraget om den skattskyldige även har arbetsinkomster.

Sedan den 1 januari 2021 finns även en skattereduktion för förvärvsinkomster (prop. 2020/21:37, bet. 2020/21:SkU14, rskr. 2020/21:96). Skattereduktionen ges till obegränsat skattskyldiga, och vissa begränsat skattskyldiga, med en beskattningsbar förvärvsinkomst som är högre än 40 000 kronor. Skattereduktionen fasas in vid inkomster upp till 240 000 kronor och ges därefter med ett fast belopp (67 kap. 46–48 IL).

Dessutom finns det flera skattereduktioner som inte har direkt koppling till den skattskyldiges inkomster enligt inkomstskattelagen. Här kan särskilt nämnas skattereduktion för allmän pensionsavgift (67 kap. 4 § IL), skattereduktion för hushållsarbete, s.k. rot- och rutavdrag (67 kap. 11–19 §§ IL) och skattereduktion för kommunal fastighetsavgift (lagen om skattereduktion för kommunal fastighetsavgift). Den 1 december 2020 infördes en regional skattereduktion (prop. 2019/20:175, bet. 2020/21:SkU6, rskr. 2020/21:28). Den innebär att personer som är bosatta i kommuner som i sin helhet ingår i stödområde A eller B, främst i Norrland och nordvästra Svealand, får en skattereduktion med 1 675 kronor per år (67 kap. 34 och 35 §§ IL). Sedan den 1 januari 2021 finns även en skattereduktion för installation av grön teknik (67 kap. 36–45 §§ IL).

Regeringen har härutöver aviserat ett förslag på en tillfällig skattereduktion för investeringar (prop. 2020/21:1 Förslag till statens budget, finansplan och skattefrågor avsnitt 13.16) och en promemoria har remitterats (Fi2020/04897).

Jobbskatteavdraget, skattereduktionen för sjukersättning och aktivitetsersättning, skattereduktionen för förvärvsinkomster och skattereduktionen för boende i vissa glest befolkade områden (regional skattereduktion) ska endast räknas av mot kommunal inkomstskatt. Övriga skattereduktioner räknas av mot kommunal och statlig inkomstskatt, mot statlig fastighets-skatt enligt lagen (1984:1052) om statlig fastighetsskatt samt mot kommunal fastighetsavgift enligt lagen (2007:1398) om kommunal fastighetsavgift.

5 En tillfällig skattereduktion för att hantera ökade arbetskostnader till följd av pandemin

5.1 En tillfällig skattereduktion för arbetsinkomster införs

Regeringens förslag: En tillfällig skattereduktion för arbetsinkomster införs för beskattningsåren 2021 och 2022.

Promemorians förslag överensstämmer med regeringens.

Remissinstanserna: En majoritet av remissinstanserna tillstyrker eller har inget att invända mot förslaget. Bland dessa finns *Skatteverket*, *Arbetsförmedlingen* och *Arbetsgivarverket*. Förslaget avstyrks av *Institutet för arbetsmarknads- och utbildningspolitisk utvärdering (IFAU)*, *Konjunkturinstitutet*, *Landsorganisationen i Sverige (LO)* och *Tjänstemännens centralorganisation (TCO)*.

Arbetsförmedlingen bedömer att skattereduktionen slår brett och därför kan fungera som en konjunkturstimulans genom att de disponibla inkomsterna ökar. Konjunkturinstitutet anser att träffsäkerheten av den föreslagna skattereduktionen är låg som kompensation för ökade arbetskostnader och att syftet att snabba upp återhämtningen från lågkonjunkturen i stället hade kunnat uppnås på ett enklare sätt, exempelvis genom utbetalning av en klumpsumma till alla med en beskattningsbar inkomst över en viss nivå. IFAU framhåller att ökat hemarbete många gånger kan leda till minskade hushållsutgifter samt bedömer att det ur ett stimulansperspektiv hade varit mer kostnadseffektivt med riktade transfereringar mot dem med lägst disponibla inkomster. LO anser att kompensationen har dålig träffsäkerhet eftersom den ges till alla utan koppling till ökade utgifter. TCO anser att det inte går att bedöma om förslaget är en effektiv konjunkturstimulans eftersom utbetalningen i praktiken sker sommaren 2022. *Förvaltningsrätten i Karlstad* anser att det finns skäl att undersöka alternativa lösningar för att på ett mer ändamålsenligt sätt uppnå förslagets syften, exempelvis ett ekonomiskt stöd med ett ansökningsförfarande. *Folkhälsomyndigheten* för fram att förslaget riskerar att öka skillnaderna mellan olika gruppers ekonomiska situation vilket kan vara av negativ betydelse för jämlikhet i hälsa i befolkningen.

Skälen för regeringens förslag: Pandemin har drabbat Sverige och världen hårt. Hela det svenska samhället kraftsamlar för att begränsa spridningen av sjukdomen covid-19. En viktig del i att minska smittspridningen är att hålla avstånd och att ha få nära kontakter. För att färdas så säkert som möjligt är det viktigt att undvika trängsel under resan till arbetsplatsen. Folkhälsomyndigheten har därför rekommenderat att så många som möjligt arbetar hemifrån och att, vid resor till arbetet, i första hand gå, cykla eller använda andra färdmedel än kollektivtrafik. I många verksamheter måste man dock befinna sig på sin arbetsplats, t.ex. om man har jobb inom servicesektorn eller arbetar inom vård- och omsorg.

Anpassningar av hemmiljön till ökat hemarbete samt ändrade färsätt och färdmönster till och från arbetet kan medföra ökade arbetskostnader för den enskilde. Som IFAU framhåller kan ökat hemarbete även leda till minskade hushållsutgifter. Så är dock inte fallet för de grupper i samhället som saknar möjlighet att arbeta hemifrån eller som behöver anpassa sin hemmiljö. Regeringen anser därför att en skattereduktion för att hantera ökade arbetskostnader till följd av pandemin bör införas för en begränsad tid om två år.

Skattereduktionen bör främst rikta sig till personer med låga arbetsinkomster, men även till dem med medelhöga arbetsinkomster, och bör vara helt utfasad vid arbetsinkomster som uppgår till 500 000 kronor per år. Genom sin inriktning och utformning kan skattereduktionen både fungera som en kompensation för ökade arbetskostnader och som en stimulans för konjunkturen i stort. Flera remissinstanser, däribland

Konjunkturinstitutet och IFAU, framhåller ett ekonomiskt stöd som ett lämpligare sätt för att uppnå förslaget syften. Ett stöd på budgetens utgiftssida är dock förenat med ökad administration, vilket enligt regeringens mening uppväger fördelarna med en sådan åtgärd. Förenklingsskäl och att förslaget ska fungera som en konjunkturstimulans talar vidare för en utformning utan direkt koppling till faktiskt ökade arbetskostnader. Regeringen gör därför sammantaget bedömningen att det lämpligaste sättet att kompensera för ökade arbetskostnader till följd av pandemin är i form av en skattereduktion för personer med låga och medelhöga arbetsinkomster. Skattereduktionen bör med hänsyn till att den är tidsbegränsad föras in i en ny lag som gäller för beskattningsåren 2021 och 2022.

Lagförslag

Förslaget medför införandet av en ny lag om tillfällig skattereduktion för arbetsinkomster.

5.2 Vad som avses med arbetsinkomster

Regeringens förslag: Med arbetsinkomster avses sådana inkomster som anges i och beräknas enligt 67 kap. 6 § inkomstskattelagen.

Promemorians förslag överensstämmer i huvudsak med regeringens. I promemorian föreslås att en motsvarande definition och beräkning som i inkomstskattelagen (1999:1229), förkortad IL, tas in i den nya lagen.

Remissinstanserna: *Småföretagarnas Riksförbund* anser att det behöver tydliggöras vad som utgör arbetsinkomster så att det kan förstås av gemene man. Övriga remissinstanser har inte yttrat sig särskilt över förslaget.

Skälen för regeringens förslag: Som angetts i avsnitt 5.1 ska skattereduktionen omfatta arbetsinkomster. I dag finns en definition av arbetsinkomster i 67 kap. 6 § första och andra stycket IL. Enligt denna definition avses med arbetsinkomster sådana inkomster av anställning eller inkomster av annat förvärvsarbete som anges i 59 kap. 8–12 §§, 13 § 11 och 12, 14 § första stycket 1–3 och 5 samt 15–19 och 27 §§ socialförsäkringsbalken, förkortad SFB, med undantag för sådana inkomster som anges i 59 kap. 23, 25, 26 och 28 §§ SFB. Som arbetsinkomst avses även inkomst från självständig näringsverksamhet som bedrivs utomlands, om den skattskyldige i inte oväsentlig omfattning har arbetat i verksamheten. Ekonomiskt omställningsstöd och inkomstgaranti enligt lagen (2016:1108) om ersättning till riksdagens ledamöter anses inte som arbetsinkomst.

I 67 kap. 6 § tredje och fjärde styckena IL beskrivs hur arbetsinkomsterna ska beräknas. Arbetsinkomsterna ska beräknas som summan av överskott i inkomstslaget tjänst och överskott i inkomstslaget näringsverksamhet minskat med inkomster hänförliga till sjukpenning enligt 15 kap. 8 § IL. Arbetsinkomsterna ska vid beräkningen minskas med allmänna avdrag och sjoinkomstavgifter samt avrundas nedåt till helt hundratal kronor.

Den definition av arbetsinkomster som finns i inkomstskattelagen kan, som *Småföretagarnas Riksförbund* påpekar, vara svår för enskilda att utläsa eftersom den närmare definieras genom hänvisningar till socialförsäkringsbalken. Regeringen anser dock att övervägande skäl talar för att tillämpa samma definition och beräkning av arbetsinkomster för den tillfälliga skattereduktionen som i inkomstskattelagen.

I lagrådsremissen föreslås därför att en motsvarande definition och beräkning tas in i den nya lagen. Som *Lagrådet* anför behövs emellertid inte en sådan reglering om en hänvisning i stället görs till den definition och beräkning som finns i inkomstskattelagen. Eftersom det på så sätt blir tydligare att det rör sig om samma definition anser regeringen att en hänvisning, utformad i enlighet med Lagrådets förslag, ska tas in i den nya lagen. Ord och uttryck i lagen har även i övrigt samma betydelse och tillämpningsområde som i inkomstskattelagen.

Lagförslag

Förslaget medför införandet av 2 § lagen om tillfällig skattereduktion för arbetsinkomster.

5.3 Vilka som kan få skattereduktion

Regeringens förslag: Skattereduktion ges till fysiska personer som är obegränsat skattskyldiga under hela beskattningsåret om deras arbetsinkomster överstiger 60 000 kronor och understiger 500 000 kronor.

Sådan rätt till skattereduktion har också de som är begränsat skattskyldiga enligt 3 kap. 18 § första stycket 1, 2 eller 3 IL, om deras överskott av förvärvsinkomster i Sverige och i andra länder, uteslutande eller så gott som uteslutande, utgörs av överskott av förvärvsinkomster i Sverige.

Promemorians förslag överensstämmer med regeringens.

Remissinstanserna: En majoritet av remissinstanserna tillstyrker eller har inget att invända mot förslaget. *Konjunkturinstitutet*, *Tjänstemännens centralorganisation* och *Näringslivets Skattedelegation*, till vilka *Svenskt Näringsliv* och *Företagarna* ansluter sig, har synpunkter på skattereduktionens in- och utfasning. Dessa synpunkter behandlas i avsnitt 5.4.

Skälen för regeringens förslag: Förslaget har till syfte att kompensera dem med låga till medelhöga arbetsinkomster för sådana ökade arbetskostnader som kan uppkomma till följd av pandemin. Skattesänkningen bör därför utformas så att den ges till skattskyldiga med arbetsinkomster som överstiger 60 000 kronor och understiger 500 000 kronor per år.

Begränsat skattskyldiga har på motsvarande sätt rätt till skattereduktion om den skattskyldiges överskott av förvärvsinkomster i Sverige och i andra länder, uteslutande eller så gott som uteslutande, utgörs av överskott av förvärvsinkomster i Sverige.

Lagförslag

Förslaget medför införandet av 3 § lagen om tillfällig skattereduktion för arbetsinkomster.

Regeringens förslag: Skattereduktionen fasas in och fasas ut vid olika inkomstlägen. För arbetsinkomster mellan 60 000 kronor och 240 000 kronor per år uppgår skattereduktionen till 1,25 procent av skillnaden mellan arbetsinkomsten och 60 000 kronor. För arbetsinkomster från och med 240 000 kronor till och med 300 000 kronor uppgår skattereduktionen till 2 250 kronor. För arbetsinkomster mellan 300 000 kronor och 500 000 kronor per år uppgår skattereduktionen till 2 250 kronor minskat med 1,125 procent av den del av arbetsinkomsten som överstiger 300 000 kronor.

De som är obegränsat skattskyldiga bara under en del av beskattningsåret har rätt till skattereduktion med en tolfedel av den skattereduktion som skulle ha tillgodoförts dem om de varit obegränsat skattskyldiga under hela beskattningsåret, för varje kalendermånad eller del därav under vilken de är obegränsat skattskyldiga. Om överskottet av förvärvsinkomster i Sverige och i andra länder, uteslutande eller så gott som uteslutande, utgörs av överskott av förvärvsinkomster i Sverige beräknas skattereduktionen dock som om obegränsad skattskyldighet gällt under hela beskattningsåret.

Promemorians förslag överensstämmer i huvudsak med regeringens. I förhållande till promemorians förslag har strukturen ändrats för hur de olika inkomstintervallen anges.

Remissinstanserna: En majoritet av remissinstanserna tillstyrker eller har inget att invända mot förslaget. *Konjunkturinstitutet* anser att upp- och nedtrappningen av skattereduktionen leder till ett krångligare skattesystem utan att träffsäkerheten som kompensation för ökade arbetskostnader till följd av pandemin förbättras. *Tjänstemännens centralorganisation (TCO)* och *Näringslivets Skattedelegation (NSD)*, till vilka *Svenskt Näringsliv* och *Företagarna* ansluter sig, anser att skattereduktionen inte bör trappas ned vid arbetsinkomster över 300 000 kronor eftersom det leder till höjda marginalskatter och gör inkomstbeskattningen mer oöverskådlig och svår-förståelig.

Skälen för regeringens förslag

Skattereduktionens storlek

Skattereduktionen utgör en kompensation för ökade arbetskostnader till följd av pandemin. Sådana kostnader kan inte förväntas vara proportionerliga i förhållande till arbetsinkomsten. Skattereduktionen bör därför ges med en bestämd summa. En sådan reduktion blir också, procentuellt sett, störst för personer med låga inkomster, men träffar också medelhöga arbetsinkomster. För att skattereduktionen särskilt ska träffa de avsedda inkomstgrupperna bör en infasning och utfasning av skattereduktionens storlek göras. *Konjunkturinstitutet* anser att en upp- och nedtrappning adderar komplexitet till skattesystemet utan att leda till ökad träffsäkerhet. Regeringen är medveten om att en differentiering av skattereduktionen i förhållande till inkomst i viss mån gör de föreslagna bestämmelserna mer komplicerade. Som bland andra *TCO* och *NSD* påpekar innebär utfasningen även att marginalskatterna ökar för personer med arbets-

Prop. 2020/21:200 inkomster överstigande 300 000 kronor per år. Regeringen anser dock att det är av vikt att åtgärden tydligt riktas till personer med låga till medelhöga arbetsinkomster. För arbetsinkomster uppgående till 500 000 kronor eller mer utgår därför ingen skattereduktion eftersom denna grupp bedöms ha en högre resiliens och därmed bättre förutsättningar att hantera ökade arbetskostnader till följd av pandemin.

Infasningen bör påbörjas vid en arbetsinkomst överstigande 60 000 kronor per år och ges med fullt belopp vid arbetsinkomster på 240 000 kronor eller mer per år.

Vid arbetsinkomster från och med 240 000 kronor till och med 300 000 kronor bör reduktionen ges med 2 250 kronor, vilket alltså är skattereduktionens maximala belopp.

En avtrappning av skattereduktionen bör göras för dem vars inkomster ligger i det högre inkomstspannet. För arbetsinkomster mellan 300 000 kronor och 500 000 kronor per år bör skattereduktionen därför uppgå till 2 250 kronor minskat med 1,125 procent av den del av arbetsinkomsten som överstiger 300 000 kronor.

I lagrådsremissen är bestämmelsen som reglerar storleken på skattereduktionen utformad så att skattereduktion ges med ett fast belopp på 2 250 kronor, om inte annat följer av andra eller tredje stycket. Som *Lagrådet* anför ger bestämmelsen i första stycket därmed intryck av att vara en huvudregel och att undantag till den finns i de följande styckena. För att ge en mer rättvisande bild och göra bestämmelsen mer överskådlig anser regeringen att strukturen på paragrafen i stället bör justeras och utformas i enlighet med Lagrådets förslag.

Obegränsat skattskyldig under del av beskattningsåret

För personer som är skattskyldiga i Sverige under endast en del av året bör den tillfälliga skattereduktionen för arbetsinkomster, i likhet med bl.a. jobbskatteavdraget och skattereduktionen för förvärvsinkomster, fördelas efter den tid den skattskyldige varit obegränsat skattskyldig i landet. Detta bör dock inte gälla om den skattskyldige har sina förvärvsinkomster uteslutande eller så gott som uteslutande från Sverige. I sådant fall bör skattereduktionen beräknas som om den skattskyldige varit obegränsat skattskyldig under hela beskattningsåret.

Lagförslag

Förslaget medför införandet av 4 och 5 §§ lagen om tillfällig skattereduktion för arbetsinkomster.

5.5 Skatteförfarandet

Regeringens förslag: Skattereduktionen ska räknas av mot kommunal och statlig inkomstskatt, kommunal fastighetsavgift och statlig fastighetsskatt.

Det införs en bestämmelse som upplyser om att skatteförfarandelagen gäller och att bestämmelser om att hänsyn ska tas till skattereduktioner vid beslut om slutlig skatt finns i den lagen.

Regeringens bedömning: Skattereduktionen bör inte ingå i skatt-tabellerna utan får i stället beaktas vid preliminärskatteavdraget med tillämpning av befintliga bestämmelser.

Promemorians förslag överensstämmer med regeringens.

Remissinstanserna: *Skatteverket* föreslår att en bestämd avräkningsordning införs i 56 kap. 7 § SFL, på samma sätt som gjordes i 11 kap. 9 § andra stycket skattebetalningslagen (1997:483). Hur en viss skattereduktion ska avräknas kan inte alltid, enligt Skatteverkets mening, utläsas direkt av lagtexten och det kan krävas jämförelse mellan två eller flera lagstiftningar för att kunna dra slutsatser om avräkningsordningen. Om det tillkommer flera tillfälliga skattereduktioner kommer det sannolikt krävas ytterligare separata regleringar av avräkningsordningen. Att de tillfälliga lagarna kan ha olika giltighetstider, medför ytterligare otydlighet i tillämpningen. Övriga remissinstanser har inte yttrat sig särskilt över förslaget.

Skälen för regeringens förslag och bedömning: Av 67 kap. 2 § andra stycket IL framgår mot vilka skatter som skattereduktionerna i samma kapitel räknas av mot. Jobbskatteavdraget, skattereduktionen för sjukersättning och aktivitetsersättning, skattereduktionen för förvärvsinkomster och skattereduktionen för boende i vissa glest befolkade områden räknas endast av mot kommunal inkomstskatt. Övriga skattereduktioner i 67 kap. IL, samt skattereduktionen för kommunal fastighetsavgift enligt lagen (2008:826) om skattereduktion för kommunal fastighetsavgift, räknas av mot kommunal och statlig inkomstskatt, mot statlig fastighetsskatt enligt lagen (1984:1052) om statlig fastighetsskatt samt mot kommunal fastighetsavgift enligt lagen (2007:1398) om kommunal fastighetsavgift. Skäl som talar för att den tillfälliga skattereduktionen för arbetsinkomster ska räknas av mot alla dessa skatter är att en sådan ordning gör det lättare för den enskilde att på egen hand förstå och räkna ut sin skatt. En sådan ordning underlättar även Skatteverkets praktiska hantering av skattereduktionen. Med hänsyn till detta föreslås det att skattereduktionen ska räknas av mot kommunal och statlig inkomstskatt, kommunal fastighetsavgift och statlig fastighetsskatt.

Skattereduktionen bör, i likhet med de skattereduktioner som regleras i inkomstskattelagen och enligt andra lagar, inordnas i systemet för skatteförfarandet som regleras i skatteförfarandelagen (2011:1244), förkortad SFL. Skattereduktioner räknas av mot skatten i en i lag bestämd ordning. Ordningen framgår delvis av 67 kap. 2 § första stycket IL, som anger att de skattereduktioner som framgår av samma kapitel i förhållande till varandra ska göras i en viss ordning. Därutöver framgår av 56 kap. 7 § SFL att Skatteverket i beslut om slutlig skatt, utöver de skattereduktioner

Prop. 2020/21:200 som ska göras enligt inkomstskattelagen, även ska göra de skattereduktioner som enligt andra lagar gäller för beskattningsåret. Eftersom den tillfälliga skattereduktionen för arbetsinkomster regleras i en egen lag föreslås den räknas av efter de skattereduktioner som anges i inkomstskattelagen och i lagen om skattereduktion för kommunal fastighetsavgift. Denna ordning är också lämplig med hänsyn till lagens tillfälliga karaktär. En upplysning om att skatteförfarandelagen gäller och att bestämmelser om att hänsyn ska tas till skattereduktioner vid beslut om slutlig skatt finns i 56 kap. 7 § SFL bör införas i lagen om tillfällig skattereduktion för arbetsinkomster.

Skatteverket föreslår att 56 kap. 7 § SFL ändras så att ordningen mellan samtliga skattereduktioner framgår direkt av bestämmelsen. I denna del kan följande framhållas. Skattereduktioner som regleras utanför inkomstskattelagen, såsom den tillfälliga skattereduktionen för arbetsinkomster, brukar vara temporära. Fördelarna med en generell bestämmelse är att den inte behöver ändras när skattereduktioner införs eller upphör. Med en sådan bestämmelse finns det ett färdigt förfarande för framtida skattereduktioner. Bestämmelsen i 56 kap. 7 § SFL anger tydligt att Skatteverket i beslut om slutlig skatt, utöver de skattereduktioner som ska göras enligt inkomstskattelagen, även ska göra de skattereduktioner som enligt andra lagar gäller för beskattningsåret. Denna bestämmelse, kompletterad med bestämmelsen i förslag till lag om tillfällig skattereduktion för arbetsinkomster, medför därför att avräkningsordningen blir tydlig för såväl Skatteverket som de skattskyldiga. Det är inte lämpligt att, på sätt som var fallet i 11 kap. 9 § skattebetalningslagen, ha en bestämmelse som behöver ändras när en temporär skattereduktion tillkommer eller upphör. De överväganden som gjordes vid införandet av 56 kap. 7 § SFL har ännu giltighet i detta avseende (se prop. 2010/11:165 s. 990).

Preliminär skatt ska för beskattningsåret betalas med belopp som så nära som möjligt kan antas motsvara den slutliga skatten för samma år. Det bör därför vara möjligt att beakta den nu föreslagna skattereduktionen redan vid preliminärskatteavdraget. Fråga är om detta bör åstadkommas genom ändringar av skattetabellerna, eller om det är mer lämpligt att skattereduktionen i förekommande fall beaktas med tillämpning av befintliga bestämmelser.

Bestämmelser om förfarandet vid uttag av skatter och avgifter finns i skatteförfarandelagen. I lagen finns bl.a. bestämmelser om skyldighet att göra skatteavdrag, skattetabeller och skatteavdrag enligt en särskild beräkningsgrund (jämkning).

Av 8 kap. 1 § SFL framgår att preliminär skatt ska betalas för beskattningsåret med belopp som så nära som möjligt kan antas motsvara den slutliga skatten för samma år. I 8 kap. 2 § SFL anges att den preliminära skatten ska betalas enligt särskild debitering eller genom skatteavdrag. Skatteavdrag ska göras av den som betalar ut ersättning för t.ex. arbete enligt bestämmelserna i 10 kap. SFL (8 kap. 4 § SFL).

Enligt 11 kap. 17 § SFL ska skatteavdrag som huvudregel göras enligt en allmän skattetabell i fråga om sådan ersättning som utgör mottagarens huvudinkomst. I 11 kap. 18 och 19 §§ SFL finns vidare bestämmelser om särskilda skattetabeller för sjukpenning m.m. och för sjömän. Enligt 12 kap. 1 § SFL ska allmänna och särskilda skattetabeller fastställas för

varje kalenderår. Det är Skatteverket som fastställer allmänna och särskilda skattetabeller (3 kap. 6 § skatteförfarandeförordningen [2011:1261]).

Det bedöms finnas flera skäl som talar mot att införa den nu föreslagna skattereduktionen i skattetabellerna. Ett skäl är att skattetabellerna som huvudregel endast gäller sådan ersättning som är mottagarens huvudinkomst. Det är inte möjligt att i skattetabellerna ta hänsyn till andra vanliga ersättningar och avdrag, som t.ex. schablonintäkt på uppskovsbelopp och investeringssparkonton samt avdrag för resor och ränteutgifter m.m. Ett annat skäl är att skattetabellerna tas fram endast i hela krontal, vilket innebär att den kommunala skattesatsen i många fall måste avrundas när det ska fastställas vilken tabell som ska gälla för respektive skattskyldig. Som exempel kan nämnas att 32-kronorstabellen används vid en kommunal skattesats fr.o.m. 31,51 kronor t.o.m. 32,50 kronor. Sammantaget innebär detta att även om den aktuella skattereduktionen tas med i skattetabellerna skulle det i många fall inte få önskvärd effekt, eftersom skattetabellerna inte tar hänsyn till den skattskyldiges hela ekonomiska situation och att skattereduktionen redan från början kan ligga inom ovan nämnda avrundningsmarginal.

Med hänsyn till detta bedöms det inte lämpligt att införa den tillfälliga skattereduktionen i skattetabellerna. Bedömningen är att skattereduktionen i stället får beaktas vid preliminärskatteavdraget med tillämpning av befintliga bestämmelser.

Av 55 kap. 9 § första stycket SFL framgår att Skatteverket får besluta att skatteavdrag ska göras enligt en särskild beräkningsgrund, om det leder till att den preliminära skatten stämmer bättre överens med den beräknade slutliga skatten och förbättringen inte är obetydlig (jämkning). Ett jämkningsbeslut innebär att utbetalaren ska göra ett annat skatteavdrag än vad som framgår av skattetabellen. I jämkningsbeslutet kan hänsyn tas till fler poster än i skattetabellen, eftersom den skattskyldige ska ange alla inkomster och avdrag som han eller hon räknar med att få under beskattningsåret. Detta innebär att den preliminära skatt som tas ut med stöd av ett jämkningsbeslut ofta stämmer bättre överens med den slutliga skatten än den preliminära skatt som tas ut med stöd av en skattetabell.

Det är den skattskyldige själv som väljer om han eller hon vill ansöka om jämkning. Om den skattskyldige vill att den tillfälliga skattereduktionen ska beaktas redan vid preliminärskatteavdraget, som görs vid varje tillfälle då utbetalning sker (10 kap. 2 § andra stycket SFL), kan han eller hon alltså uppnå detta genom att ansöka om jämkning. Det ska här understrykas att ett beslut om jämkning inte har någon betydelse för om den tillfälliga skattereduktionen kommer att beaktas i beslutet om slutlig skatt eller inte. Av 56 kap. 7 § SFL framgår att Skatteverket i beslut om slutlig skatt utöver de skattereduktioner som ska göras enligt inkomstskattelagen även ska göra de skattereduktioner som enligt andra lagar gäller för beskattningsåret, vilket alltså kommer att innebära den nu föreslagna skattereduktionen. Av detta följer att Skatteverket, inom ramen för befintlig skatteförfarandereglering, i besked om slutlig skatt beskattningsåren 2021 och 2022 bör upplysa om storleken på den tillfälliga skattereduktionen.

Förslaget medför införandet av 6 och 7 §§ lagen om tillfällig skattereduktion för arbetsinkomster.

5.6 Avräkning av utländsk skatt

Regeringens förslag: Vid beräkning av det s.k. spärrbeloppet enligt lagen om avräkning av utländsk skatt ska skattereduktionen anses ha skett från kommunal och statlig inkomstskatt, statlig fastighetsskatt respektive kommunal fastighetsavgift med så stor del av reduktionen som respektive skatt eller avgift utgör av det sammanlagda beloppet av nämnda skatter och avgift före sådan reduktion och skattereduktion som enligt lagen om avräkning av utländsk skatt ska fördelas på samma sätt som den tillfälliga skattereduktionen.

Promemorians förslag överensstämmer i huvudsak med regeringens.

Remissinstanserna: *Skatteverket* föreslår att bestämmelsen flyttas till lagen (1986:468) om avräkning av utländsk skatt, avräkningslagen, alternativt att det klargörs hur bestämmelsen förhåller sig till motsvarande bestämmelser i avräkningslagen avseende andra skattereduktioner. Övriga remissinstanser har inte yttrat sig över förslaget.

Skälen för förslaget: I 2 kap. 10 § lagen (1986:468) om avräkning av utländsk skatt behandlas fall då den skattskyldige fått skattereduktion enligt 67 kap. IL. Motsvarande bestämmelser bör införas i fråga om den tillfälliga skattereduktionen för arbetsinkomster. Dessa bestämmelser bör korrespondera med motsvarande bestämmelse i 8 § lagen om tillfällig skattereduktion för arbetsinkomster. Den tillfälliga skattereduktionen ska räknas av mot kommunal och statlig inkomstskatt, statlig fastighetsskatt och kommunal fastighetsavgift. När det gäller *Skatteverkets* synpunkter gör regeringen bedömningen att den föreslagna bestämmelsen, med hänsyn till skattereduktionens tillfälliga karaktär, inte bör placeras i avräkningslagen. Som *Skatteverket* pekar på behöver förhållandet mellan den föreslagna bestämmelsen och motsvarande bestämmelser i avräkningslagen klargöras. I lagen om tillfällig skattereduktion för arbetsinkomster bör det därmed införas bestämmelser om att skattereduktion för arbetsinkomster, vid den s.k. spärrbeloppsberäkningen enligt avräkningslagen, ska anses ha skett från kommunal och statlig inkomstskatt, statlig fastighetsskatt respektive kommunal fastighetsavgift med så stor del av reduktionen som respektive skatt eller avgift utgör av det sammanlagda beloppet av nämnda skatter och avgift före sådan reduktion och skattereduktion som enligt 2 kap. 10 § andra stycket avräkningslagen ska fördelas på samma sätt som reduktionen enligt den föreslagna lagen. Det innebär att fördelningen av skattereduktionerna görs tillsammans.

Lagförslag

Förslaget medför införandet av 8 § lagen om tillfällig skattereduktion för arbetsinkomster.

Regeringens förslag: Den nya lagen träder i kraft den 1 december 2021 och tillämpas första gången för det beskattningsår som börjar efter den 31 december 2020. Lagen upphör att gälla vid utgången av 2022. Den upphävda lagen gäller dock fortfarande för arbetsinkomster som kan hänföras till beskattningsår som börjar efter den 31 december 2020 men som avslutas före den 1 januari 2023.

Promemorians förslag överensstämmer huvudsakligen med regeringens. I promemorian föreslås att den upphävda lagen fortsatt ska gälla för arbetsinkomster som kan hänföras till beskattningsåren 2021 och 2022.

Remissinstanserna: En majoritet av remissinstanserna tillstyrker eller har inget att invända mot förslaget. *Skatteverket* framhåller att fysiska personer kan ha näringsverksamhet där räkenskapsår och kalenderår inte motsvarar varandra och att det är oklart om lagen, när den har upphört att gälla, i dessa situationer kan omfatta beskattningsår efter 2022.

Skälen för regeringens förslag: Regeringen anser, med hänsyn till att skattereduktionen ska kompensera för ökade arbetskostnader till följd av pandemin, att det är angeläget att de nya reglerna träder i kraft så snart som möjligt. Samtidigt är det lämpligt att låta bestämmelserna omfatta hela beskattningsår. Den nya lagen föreslås därför träda i kraft den 1 december 2021 och tillämpas första gången för det beskattningsår som börjar efter den 31 december 2020. Det är alltså fråga om retroaktiv lagstiftning till de skattskyldigas fördel. Lagen är av tillfällig karaktär och ska upphöra att gälla vid utgången av 2022.

Beskattningsåret för fysiska personer är normalt sett ett kalenderår. I promemorian föreslås därför att lagen, när den har upphört, fortfarande ska gälla för arbetsinkomster hänförliga till beskattningsåren 2021 och 2022. Fysiska personer kan dock, som *Skatteverket* påpekar, ha näringsverksamhet där räkenskapsår och kalenderår inte motsvarar varandra. I sådana situationer utgör räkenskapsåret beskattningsåret för näringsverksamheten (1 kap. 13 § andra stycket IL). Med beaktande av detta anser regeringen att det finns skäl att justera ikraftträdande- och övergångsbestämmelserna på så sätt att lagen, när den har upphört, fortfarande ska gälla för arbetsinkomster som kan hänföras till beskattningsår som börjar efter den 31 december 2020 men som avslutas före den 1 januari 2023. På så sätt tydliggörs tidsramen för skattereduktionens tillämpning samtidigt som det klargörs att någon proportionering inte ska ske i de fall då beskattningsåret för en fysisk persons näringsverksamhet inte motsvarar ett kalenderår.

6 Konsekvensanalys

Syfte och alternativa lösningar

Syftet med förslaget är att kompensera för ökade arbetskostnader i samband med pandemin.

Alternativa lösningar skulle kunna vara att höja grundavdraget eller att förstärka något befintligt stöd på utgiftssidan. En höjning av grundavdraget skulle innebära att skatten sänktes även för andra inkomster än arbetsinkomster. Det skulle därför vara ett mindre träffsäkert alternativ för att uppfylla syftet. På utgiftssidan saknas befintliga stöd som träffar just personer med arbetsinkomster. Att förstärka befintliga stöd skulle därför även det vara ett mindre träffsäkert alternativ. En möjlighet skulle då vara att inrätta ett nytt stöd på utgiftssidan riktat till personer med arbetsinkomster. Det bedöms dock vara ett betydligt mer administrativt betungande alternativ.

Offentligfinansiella effekter

Skattereduktionen beräknas uppgå till 5 miljarder kronor per år för 2021 och 2022. Skattereduktionen påverkar inte kommunernas skatteintäkter utan minskar statens totala skatteintäkter.

Effekter för företagen

Företagen påverkas inte av skattereduktionen i någon direkt mening. Eftersom skattereduktionen föreslås vara tillfällig antas den inte heller på lång sikt leda till att fler människor kommer ut på arbetsmarknaden.

Effekter för enskilda och offentlig sektor

För alla som har arbetsinkomster som överstiger 60 000 kronor per år men inte 500 000 kronor per år innebär förslaget att skatten sänks. För inkomster mellan 60 000 och 240 000 kronor uppgår skattereduktionen till 1,25 procent av arbetsinkomsten som överstiger 60 000 kronor. För arbetsinkomster från och med 240 000 kronor men som inte överstiger 300 000 kronor uppgår skattereduktionen till 2 250 kronor om året. För inkomster mellan 300 000 och 500 000 kronor trappas skattereduktionen av med 1,125 procent, och för inkomster som uppgår till 500 000 kronor eller mer om året ges ingen skattereduktion. För att skattereduktionen ska innebära en skattesänkning krävs att det finns tillräckligt med skatt att reducera. För dem med låga inkomster, stora underskott i kapital eller som har andra skattereduktioner som innebär att det inte finns tillräckligt med skatt att reducera kommer skattereduktionen minska skatten med det utrymme som finns. Skattereduktionen kan inte leda till att skatten blir mindre än noll. Förslaget innebär att ca 3,8 miljoner människor får sänkt skatt. Den genomsnittliga skattesänkningen för dem som berörs blir ca 1 290 kronor per år.

Utformningen av skattereduktionen innebär att marginalskatten minskar med 1,25 procentenheter för arbetsinkomster mellan 60 000 och 240 000 kronor per år. För arbetsinkomster från och med 240 000 till och med 300 000 kronor blir marginalskatten oförändrad och för inkomster mellan 300 000 och 500 000 kronor ökar marginalskatten med 1,125 procentenhet.

Offentlig sektor påverkas inte av förslaget utöver att de som arbetsgivare berörs på samma sätt som företagen.

Förslaget antas inte ha några effekter för miljön.

Effekter för sysselsättning

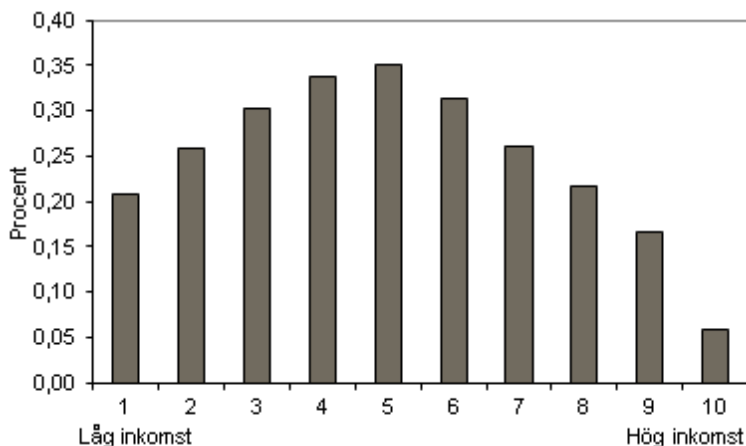
Förslaget innebär att det blir mer lönsamt att börja arbeta eftersom nettoinkomsten från arbete, och därmed incitamenten till arbete, stiger till följd av förslaget. Sysselsättningseffekter till följd av ökat arbetsutbud är dock något som primärt sker på lång sikt. Eftersom förslaget är tillfälligt antas därför inga långsiktiga effekter på sysselsättningen till följd av beteendeförändringar uppstå.

Förslaget kan antas fungera som en konjunkturstimulans genom att de disponibla inkomsterna ökar för en stor grupp. I den mån disponibelinkomstökningen går till ökad konsumtion på kort sikt kan det i viss mån bidra till att stödja konjunktureren och den ekonomiska återhämtningen under den närmaste tiden och på så sätt leda till en något högre sysselsättning under perioden.

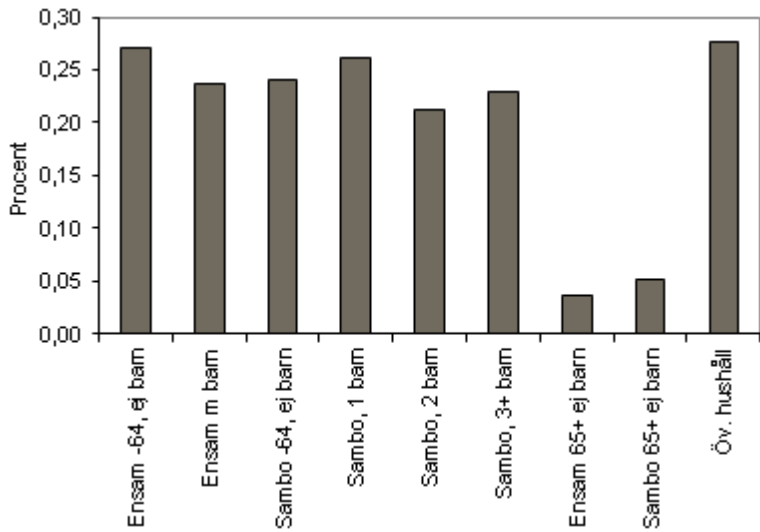
Fördelningseffekter

Totalt sett påverkar reformen den ekonomiska standarden för 6,9 miljoner människor. Då beaktas effekten för samtliga hushållsmedlemmar inklusive barnen i hushållet. Effekten på ekonomisk standard är sammantaget störst i mitten av inkomstfördelningen och avtar både högre upp och längre ner i fördelningen. Det förklaras av att i de nedersta inkomstgrupperna är andelen med arbetsinkomst lägre än högre upp i inkomstfördelningen. Högre upp i inkomstfördelningen minskar andelen berörda något, men effekten blir begränsad framför allt till följd av att skattereduktionerna sätts i relation till hushållens totala inkomst.

Diagram 1 Förändring av ekonomisk standard uppdelat på inkomstgrupper

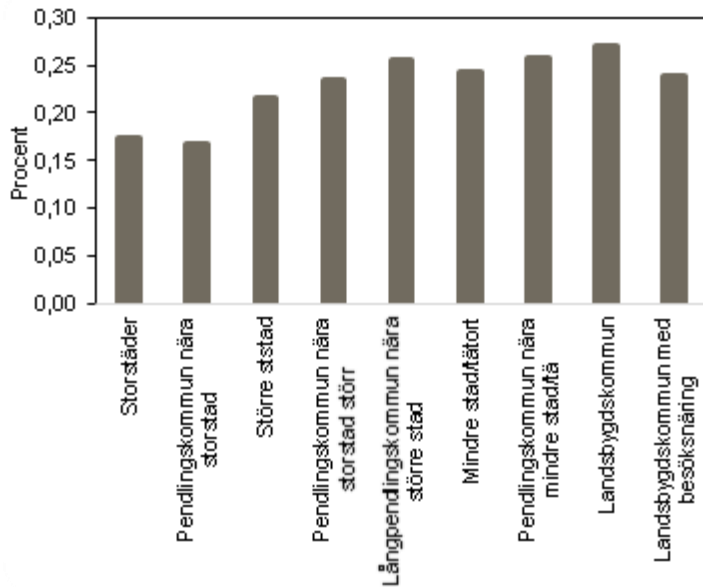

Reformen träffar mycket brett i de hushåll som har personer i arbetsför ålder.

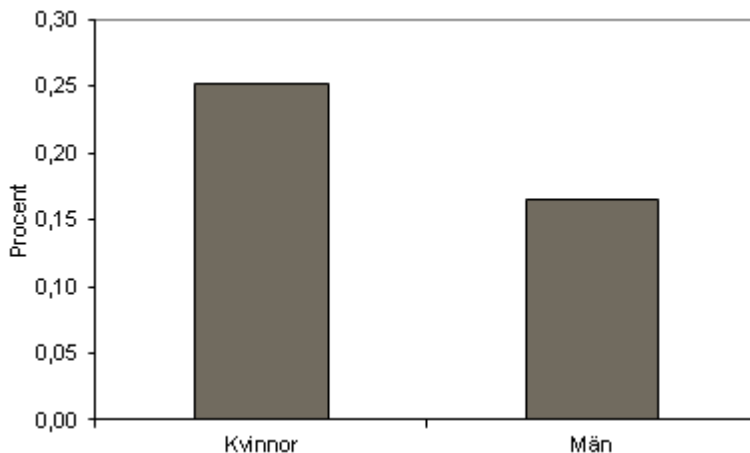
Ur ett regionalt perspektiv träffar reformen någorlunda jämnt. I storstäder och dess pendlingskommuner är dock effekten något mindre.

Diagram 3 Förändring av ekonomisk standard uppdelat på SKR:s kommungrupper

Fördelningseffekterna i avsnittet ovan beräknas på ekonomisk standard, vilket tar hänsyn till hela hushållets ekonomi. För att se hur förslaget påverkar skillnaden mellan kvinnor och mäns ekonomi används i stället individuell disponibel inkomst. Omkring 6,9 miljoner personer berörs direkt själva eller genom en hushållsmedlem. Av dessa är ca 3,8 miljoner direkt berörda. Sammantaget är 52 procent av dem som är direkt berörda kvinnor och 48 procent män. Bland de direkt berörda ökar individuell disponibel inkomst med i genomsnitt 1 340 kronor för kvinnor och 1 230 kronor för män. Utslaget på samtliga individer i åldern 20 år och äldre, berörd eller icke berörd av reformen, innebär det en genomsnittlig ökning av den individuella disponibla inkomsten med omkring 605 kronor per år. Effekten är något större för kvinnor (658 kronor) än för män (562 kronor). Den genomsnittliga förändringen för kvinnors individuella disponibla inkomst uppgår till 0,25 procent medan förändringen för män är ca 0,17 procent. Reformen bidrar till att förstärka den ekonomiska jämställdheten.

Diagram 4 Förändring av individuell disponibel inkomst för samtliga som är över 20 år uppdelat på kvinnor och män

Effekter för myndigheter och de allmänna förvaltningsdomstolarna

Förslaget innebär att Skatteverket bl.a. måste anpassa sitt informationsmaterial samt blanketter och it-system. Förändringarna kommer att ingå i den anpassning som årligen görs med anledning av ny eller förändrad lagstiftning. Skatteverkets tillkommande kostnader ska hanteras inom befintliga ekonomiska ramar.

Förslaget innebär att det införs en ny skattereduktion som kan bli föremål för domstolsprövning. För de allmänna förvaltningsdomstolarna bedöms förslaget inte påverka måltillströmningen annat än marginellt och inte leda till några ökade kostnader.

Förslaget bedöms vara förenligt med det EU-rättsliga regelverket.

7 Författningskommentar

Förslaget till lag om tillfällig skattereduktion för arbetsinkomster

1 §

Paragrafen anger lagens innehåll. Av paragrafen framgår att lagen innehåller bestämmelser om tillfällig skattereduktion för arbetsinkomster under beskattningsåren 2021 och 2022 samt bestämmelser om hur den tillfälliga skattereduktionen ska behandlas vid beräkning av spärrbelopp enligt lagen (1986:468) om avräkning av utländsk skatt (avräkningslagen). Bestämmelserna innebär en särreglering avseende den tillfälliga reduktionen och kompletterar gällande bestämmelser i avräkningslagen.

2 §

Av *första stycket* framgår att uttrycket arbetsinkomster avser sådana inkomster som framgår av och beräknas enligt 67 kap. 6 § inkomstskattelagen (1999:1229). Med arbetsinkomster avses i inkomstskattelagen inkomster av anställning och aktiv näringsverksamhet som närmare definieras genom hänvisningar till socialförsäkringsbalken. Arbetsinkomsterna ska beräknas som summan av överskott i inkomstlaget tjänst och överskott i inkomstlaget näringsverksamhet minskat med sjukpenning m.m. Arbetsinkomsterna ska slutligen minska med allmänna avdrag och sjöinkomstavdrag samt avrundas nedåt till helt hundratal kronor.

Av *andra stycket* framgår att ord och uttryck i lagen även i övrigt har samma betydelse som i inkomstskattelagen.

Paragrafen har utformats i enlighet med *Lagrådets* förslag och behandlas i avsnitt 5.2

3 §

I paragrafen anges vilka som kan få skattereduktionen.

Enligt huvudregeln i *första stycket* kan fysiska personer som är obegränsat skattskyldiga under hela beskattningsåret få reduktionen. Rätten till skattereduktion är emellertid inskränkt till de personer vars sammanlagda arbetsinkomst överstiger 60 000 kronor och understiger 500 000 kronor per år.

Enligt *andra stycket* kan skattereduktionen även tillgodoräknas begränsat skattskyldiga om de har skattepliktiga inkomster enligt 3 kap. 18 § första stycket 1, 2 eller 3 och överskottet av sådana förvärvsinkomster som ska beskattas i Sverige uteslutande eller så gott som uteslutande utgör vederbörandes sammanlagda överskott av förvärvsinkomster från Sverige och andra länder. Med överskott av förvärvsinkomster avses summan av tjänsteintäkter och intäkter av näringsverksamhet efter avdrag för

kostnader i respektive inkomstslag. Det är den skattskyldiges ansvar att ange vilka inkomster denne uppbär utomlands. Liknande bestämmelser finns i inkomstskattelagen bl.a. gällande grundavdraget (63 kap. 2 §), jobbskatteavdraget (67 kap. 5 §) och skattereduktionen för sjukersättning och aktivitetsersättning (67 kap. 9 a §).

Paragrafen behandlas i avsnitt 5.3.

4 §

Paragrafen reglerar storleken på skattereduktionen.

I *första stycket* anges hur skattereduktionen ska fasas in för dem som har arbetsinkomster mellan 60 000 kronor och 240 000 kronor. För dessa personer ska reduktionen göras med 1,25 procent av skillnaden mellan arbetsinkomsten och 60 000 kronor.

Av *andra stycket* framgår att skattereduktionen uppgår till 2 250 kronor för personer med arbetsinkomster från och med 240 000 kronor till och med 300 000 kronor.

I *tredje stycket* regleras hur skattereduktionen fasas ut för dem som har arbetsinkomster mellan 300 000 kronor och 500 000 kronor. För dessa personer ska skattereduktionen uppgå till 2 250 kronor minskat med 1,125 procent av den del av arbetsinkomsten som överstiger 300 000 kronor. För arbetsinkomster från och med 500 000 kronor ges ingen skattereduktion.

Paragrafen har utformats i enlighet med *Lagrådets* förslag och behandlas i avsnitt 5.4.

5 §

Paragrafen innehåller bestämmelser för hur skattereduktionen ska beräknas när de som är obegränsat skattskyldiga endast varit det en del av beskattningsåret.

Första stycket behandlar fall då den skattskyldige varit obegränsat skattskyldig i Sverige endast del av beskattningsåret.

Av *andra stycket* följer att om en skattskyldig har sin förvärvsinkomst uteslutande eller så gott som uteslutande från Sverige, ska dock skattereduktionen tillgodoräknas som om han varit obegränsat skattskyldig hela året. Liknande bestämmelser finns i inkomstskattelagen bl.a. gällande grundavdraget (63 kap. 4 §), jobbskatteavdraget (67 kap. 9 §) och skattereduktion för sjukersättning och aktivitetsersättning (67 kap. 9 d §).

Paragrafen behandlas i avsnitt 5.4.

6 §

Paragrafen innehåller bestämmelser om förfarandet vid skattereduktion för arbetsinkomster.

Av *första stycket* framgår att skatteförfarandelagen (2011:1244), SFL, gäller i fråga om förfarandet vid beskattningen.

I *andra stycket* lämnas en upplysning om att bestämmelser om att hänsyn ska tas till skattereduktion vid beslut om slutlig skatt finns i 56 kap. 7 § SFL. Där anges att Skatteverket i beslut om slutlig skatt, utöver de skattereduktioner som ska göras enligt inkomstskattelagen (1999:1229), även ska göra de skattereduktioner som enligt andra lagar gäller för beskattningsåret. Vidare framgår att skattereduktion enligt denna lag ska göras efter de skattereduktioner som anges i inkomstskattelagen

Prop. 2020/21:200 (1999:1229) och i lagen (2008:826) om skattereduktion för kommunal fastighetsavgift.

Paragrafen behandlas i avsnitt 5.5.

7 §

Av paragrafen framgår att skattereduktionen ska räknas av mot kommunal och statlig inkomstskatt, kommunal fastighetsavgift och statlig fastighetsskatt.

Paragrafen behandlas i avsnitt 5.5.

8 §

Paragrafen innehåller bestämmelser om avräkning av utländsk skatt. Av paragrafen framgår att skattereduktion enligt lagen ska proportioneras, dvs. fördelas på olika skatter.

I 2 kap. 10 § lagen (1986:468) om avräkning av utländsk skatt, avräkningslagen, finns bestämmelser om hur den statliga inkomstskatten som hänför sig till utländska förvärvsinkomster respektive kapitalinkomster och den kommunala inkomstskatten som hänför sig till utländska förvärvsinkomster ska beräknas. Det finns också bestämmelser om proportionering i vissa fall av skattereduktion som ges enligt 67 kap. inkomstskattelagen (1999:1229). Skattereduktion enligt förevarande lag ska räknas av mot kommunal och statlig inkomstskatt, statlig fastighetsskatt respektive kommunal fastighetsavgift.

Enligt nu aktuell paragraf ska vid tillämpning av 2 kap. 10 § första stycket lagen (1986:468) om avräkning av utländsk skatt reduktionen anses ha skett från kommunal och statlig inkomstskatt, statlig fastighetsskatt respektive kommunal fastighetsavgift med så stor del av reduktionen som respektive skatt eller avgift utgör av det sammanlagda beloppet av nämnda skatter och avgift före sådan skattereduktion och före skattereduktion som enligt andra stycket i samma paragraf ska fördelas på samma sätt som reduktionen enligt förevarande lag. Fördelningen på olika skatter enligt paragrafen ska således ske tillsammans med motsvarande fördelning enligt avräkningslagen för andra skattereduktioner. Det innebär att fördelningen enligt paragrafen inte ska skiljas ut från motsvarande fördelning enligt avräkningslagen.

Paragrafen behandlas i avsnitt 5.6.

Sammanfattning av promemorian Tillfällig skattereduktion för arbetsinkomster för att hantera ökade arbetskostnader till följd av pandemin

Prop. 2020/21:200
Bilaga 1

I promemorian föreslås att det införs en tillfällig skattereduktion för arbetsinkomster för att hantera ökade arbetskostnader till följd av pandemin. Skattereduktionen ges till fysiska personer med arbetsinkomster överstigande 60 000 kronor och understigande 500 000 kronor om året.

Den nya lagen föreslås träda i kraft den 1 december 2021 och tillämpas första gången för det beskattningsår som börjar efter den 31 december 2020. Lagen föreslås upphöra vid utgången av 2022.

Promemorians lagförslag

Förslag till lag om tillfällig skattereduktion för arbetsinkomster

Lagens tillämpningsområde

1 § Denna lag innehåller bestämmelser om tillfällig skattereduktion för arbetsinkomster under beskattningsåren 2021 och 2022 samt bestämmelser om särskild beräkning av spärrbelopp enligt lagen (1986:468) om avräkning av utländsk skatt.

Ord och uttryck i lagen

2 § Termer och uttryck i denna lag har samma betydelse och tillämpningsområde som i inkomstskattelagen (1999:1229).

3 § Med arbetsinkomster avses sådana inkomster som anges i 59 kap. 8–12 §§, 13 § 11 och 12, 14 § första stycket 1–3 och 5 samt 15–19 och 27 §§ socialförsäkringsbalken med undantag för sådana inkomster som anges i 59 kap. 23, 25, 26 och 28 §§ samma balk. Som arbetsinkomst avses även inkomst från självständig näringsverksamhet som bedrivs utomlands, om den skattskyldige i inte oväsentlig omfattning har arbetat i verksamheten.

Ekonomiskt omställningsstöd och inkomstgaranti enligt lagen (2016:1108) om ersättning till riksdagens ledamöter ska inte anses som arbetsinkomst.

Arbetsinkomsterna ska beräknas som summan av

- överskott i inkomstslaget tjänst, och
- överskott i inkomstslaget näringsverksamhet minskat med sjukpenning eller annan ersättning som anges i 15 kap. 8 § inkomstskattelagen (1999:1229).

Arbetsinkomsterna ska minskas med allmänna avdrag enligt 62 kap. inkomstskattelagen och sjöinkomstavrdrag enligt 64 kap. inkomstskattelagen samt avrundas nedåt till helt hundratal kronor.

Vilka som kan få skattereduktion

4 § De som är obegränsat skattskyldiga under hela beskattningsåret har rätt till skattereduktion för arbetsinkomster om arbetsinkomsten överstiger 60 000 kronor och understiger 500 000 kronor för beskattningsåret.

Sådan rätt till skattereduktion har också de som är begränsat skattskyldiga enligt 3 kap. 18 § första stycket 1, 2 eller 3 inkomstskattelagen (1999:1229), om deras överskott av förvärvsinkomster i Sverige och i andra länder, uteslutande eller så gott som uteslutande, utgörs av överskott av förvärvsinkomster i Sverige.

Skattereduktionens storlek

5 § Skattereduktionen enligt 4 § uppgår till 2 250 kronor, om inte annat följer av andra och tredje styckena.

För personer som har arbetsinkomster mellan 60 000 kronor och 240 000 kronor ska skattereduktionen uppgå till 1,25 procent av skillnaden mellan arbetsinkomsten och 60 000 kronor.

För personer som har arbetsinkomster mellan 300 000 kronor och 500 000 kronor ska skattereduktionen uppgå till 2 250 kronor minskat med 1,125 procent av den del av arbetsinkomsten som överstiger 300 000 kronor.

Obe gränsat skattskyldiga under del av året

6 § De som är obe gränsat skattskyldiga bara under en del av beskattningsåret har rätt till skattereduktion enligt 4 § med en tolfedel av den skattereduktion som skulle ha tillgodoförts dem om de varit obe gränsat skattskyldiga under hela beskattningsåret, för varje kalendermånad eller del därav under vilken de är obe gränsat skattskyldiga.

Om de skattskyldigas överskott av förvärvsinkomster i Sverige och i andra länder, uteslutande eller så gott som uteslutande, utgörs av överskott av förvärvsinkomster i Sverige, ska dock bestämmelserna i 4 § tillämpas utan de begränsningar som anges i första stycket.

Förfarandet vid tillfällig skattereduktion för arbetsinkomster

7 § I fråga om förfarandet vid beskattningen gäller skatteförfarandelagen (2011:1244).

Bestämmelser om att hänsyn ska tas till skattereduktion vid beslut om slutlig skatt finns i 56 kap. 7 § skatteförfarandelagen. Skattereduktion enligt denna lag ska göras efter de skattereduktioner som anges i inkomstskattelagen (1999:1229) och i lagen (2008:826) om skattereduktion för kommunal fastighetsavgift.

8 § Skattereduktion ska anges i hela krontal så att öretal faller bort.

Skattereduktion ska räknas av mot kommunal och statlig inkomstskatt, kommunal fastighetsavgift och statlig fastighetsskatt.

Avräkning av utländsk skatt

9 § Vid tillämpning av 2 kap. 10 § första stycket lagen (1986:468) om avräkning av utländsk skatt ska, om den skattskyldige fått skattereduktion enligt denna lag, sådan skattereduktion anses ha skett från kommunal och statlig inkomstskatt, statlig fastighetsskatt respektive kommunal fastighetsavgift med så stor del av reduktionen som respektive skatt eller avgift utgör av det sammanlagda beloppet av nämnda skatter och avgift före sådan reduktion.

1. Denna lag träder i kraft den 1 december 2021.

2. Lagen tillämpas för första gången för beskattningsår som börjar efter den 31 december 2020.

3. Lagen upphör att gälla vid utgången av 2022.

4. Den upphävda lagen gäller dock fortfarande för arbetsinkomster som kan hänföras till beskattningsåren 2021 och 2022.

Förteckning över remissinstanserna

Efter remiss har yttranden kommit in från Arbetsförmedlingen, Arbetsgivarverket, Arbetsmiljöverket, Folkhälsomyndigheten, Föreningen Svenskt Näringsliv, Företagarna, Försäkringskassan, Förvaltningsrätten i Karlstad, Institutet för arbetsmarknads- och utbildningspolitisk utvärdering (IFAU), Konjunkturinstitutet, Landsorganisationen i Sverige (LO), Näringslivets Skattedelegation, Pensionsmyndigheten, Skatteverket, Småföretagarnas Riksförbund och Tjänstemännens Centralorganisation (TCO).

Följande remissinstanser har inte svarat eller angett att de avstår från att lämna några synpunkter: Ekonomistyrningsverket, Sveriges akademikers centralorganisation (SACO) och Tillväxtanalys.

Förslag till lag om tillfällig skattereduktion för arbetskostnader

Härigenom föreskrivs följande.

Lagens tillämpningsområde

1 § Denna lag innehåller bestämmelser om tillfällig skattereduktion för arbetsinkomster under beskattningsåren 2021 och 2022 samt bestämmelser om särskild beräkning av spärrbelopp enligt lagen (1986:468) om avräkning av utländsk skatt.

Ord och uttryck i lagen

2 § Ord och uttryck i denna lag har samma betydelse och tillämpningsområde som i inkomstskattelagen (1999:1229).

3 § Med arbetsinkomster avses sådana inkomster som anges i 59 kap. 8–12 §§, 13 § 11 och 12, 14 § första stycket 1–3 och 5 samt 15–19 och 27 §§ socialförsäkringsbalken, med undantag för sådana inkomster som anges i 59 kap. 23, 25, 26 och 28 §§ samma balk. Som arbetsinkomst avses även inkomst från självständig näringsverksamhet som bedrivs utomlands, om den skattskyldige i inte oväsentlig omfattning har arbetat i verksamheten.

Ekonomiskt omställningsstöd och inkomstgaranti enligt lagen (2016:1108) om ersättning till riksdagens ledamöter ska inte anses som arbetsinkomst.

Arbetsinkomsterna ska beräknas som summan av

- överskott i inkomstslaget tjänst, och
- överskott i inkomstslaget näringsverksamhet minskat med sjukpenning eller annan ersättning som anges i 15 kap. 8 § inkomstskattelagen (1999:1229).

Arbetsinkomsterna ska minskas med allmänna avdrag enligt 62 kap. inkomstskattelagen och sjöinkomstavdrag enligt 64 kap. inkomstskattelagen samt avrundas nedåt till helt hundratal kronor.

Vilka som kan få skattereduktion

4 § De som är obegränsat skattskyldiga under hela beskattningsåret har rätt till skattereduktion för arbetsinkomster om arbetsinkomsten överstiger 60 000 kronor och understiger 500 000 kronor för beskattningsåret.

Sådan rätt till skattereduktion har också de som är begränsat skattskyldiga enligt 3 kap. 18 § första stycket 1, 2 eller 3 inkomstskattelagen (1999:1229), om deras överskott av förvärvsinkomster i Sverige och i andra länder, uteslutande eller så gott som uteslutande, utgörs av överskott av förvärvsinkomster i Sverige.

Skattereduktionens storlek

5 § Skattereduktionen uppgår till 2 250 kronor, om inte annat följer av andra och tredje styckena.

För personer som har arbetsinkomster mellan 60 000 kronor och 240 000 kronor ska skattereduktionen uppgå till 1,25 procent av skillnaden mellan arbetsinkomsten och 60 000 kronor.

För personer som har arbetsinkomster mellan 300 000 kronor och 500 000 kronor ska skattereduktionen uppgå till 2 250 kronor minskat med 1,125 procent av den del av arbetsinkomsten som överstiger 300 000 kronor.

Obegränsat skattskyldiga under del av året

6 § De som är obegränsat skattskyldiga bara under en del av beskattningsåret har rätt till skattereduktion enligt 4 § med en tolfedel av den skattereduktion som skulle ha tillgodoförts dem om de varit obegränsat skattskyldiga under hela beskattningsåret, för varje kalendermånad eller del därav under vilken de är obegränsat skattskyldiga.

Om de skattskyldigas överskott av förvärvsinkomster i Sverige och i andra länder, uteslutande eller så gott som uteslutande, utgörs av överskott av förvärvsinkomster i Sverige, ska dock bestämmelserna i 4 § tillämpas utan de begränsningar som anges i första stycket.

Förfarandet vid tillfällig skattereduktion för arbetsinkomster

7 § I fråga om förfarandet vid beskattningen gäller skatteförfarandelagen (2011:1244).

Bestämmelser om att hänsyn ska tas till skattereduktion vid beslut om slutlig skatt finns i 56 kap. 7 § skatteförfarandelagen. Skattereduktion enligt denna lag ska göras efter de skattereduktioner som anges i inkomstskattelagen (1999:1229) och i lagen (2008:826) om skattereduktion för kommunal fastighetsavgift.

8 § Skattereduktion ska anges i hela krontal så att öretal faller bort.

Skattereduktion ska räknas av mot kommunal och statlig inkomstskatt, kommunal fastighetsavgift och statlig fastighetsskatt.

Avräkning av utländsk skatt

9 § Vid tillämpning av 2 kap. 10 § första stycket lagen (1986:468) om avräkning av utländsk skatt ska, om den skattskyldige fått skattereduktion enligt denna lag, reduktionen anses ha skett från kommunal och statlig inkomstskatt, statlig fastighetsskatt respektive kommunal fastighetsavgift med så stor del av reduktionen som respektive skatt eller avgift utgör av det sammanlagda beloppet av nämnda skatter och avgift före denna reduktion och sådan skattereduktion som enligt 2 kap. 10 § andra stycket lagen om avräkning av utländsk skatt ska fördelas på samma sätt.

1. Denna lag träder i kraft den 1 december 2021.

2. Lagen tillämpas för första gången för beskattningsår som börjar efter den 31 december 2020.

Prop. 2020/21:200
Bilaga 4

3. Lagen upphör att gälla vid utgången av 2022.

4. Den upphävda lagen gäller dock fortfarande för arbetsinkomster som kan hänföras till beskattningsår som börjar efter den 31 december 2020 men som avslutas före den 1 januari 2023.

Lagrådets yttrande

Utdrag ur protokoll vid sammanträde 2021-04-27

Närvarande: F.d. justitierådet Eskil Nord samt justitieråden Inga-Lill Askersjö och Petter Asp

Tillfällig skattereduktion för arbetsinkomster för att hantera ökade arbetskostnader till följd av pandemin

Enligt en lagrådsremiss den 15 april 2021 har regeringen (Finansdepartementet) beslutat inhämta Lagrådets yttrande över förslag till lag om tillfällig skattereduktion för arbetsinkomster.

Förslaget har inför Lagrådet föredragits av rättssakkunniga Sara Hemlin samt departementssekreterarna Marcus Andersson och Gabriel Cleverdahl.

Förslaget föranleder följande yttrande.

2 och 3 §§

I 2 § anges att ord och uttryck i lagen har samma betydelse och tillämpningsområde som i inkomstskattelagen. Av 3 § framgår vidare vad som avses med arbetsinkomster. Bestämmelsen är omfattande och innehåller ett stort antal hänvisningar till socialförsäkringsbalkens bestämmelser. Den ger intryck av att det är fråga om en ny reglering som kräver ingående kunskap om de bakomliggande bestämmelserna för att kunna tillämpas. Det som regleras är emellertid inte något nytt och främmande för att beräkna underlag. Tvärtom motsvarar regleringen den likalydande bestämmelsen i 67 kap. 6 § inkomstskattelagen avseende jobbskatteavdraget. Uttrycket arbetsinkomster har alltså samma betydelse där, vilket gör det otydligt hur 3 § förhåller sig till 2 §. Den omfattande regleringen i 3 § behövs inte om det införs en hänvisning. Den snarare fördunklar, än förtydligar.

Lagrådet föreslår därför att 2 § ges följande lydelse och att 3 § utgår.

Med arbetsinkomster avses i denna lag sådana inkomster som anges i och beräknas enligt 67 kap. 6 § inkomstskattelagen (1999:1229).

Ord och uttryck i denna lag har även i övrigt samma betydelse och tillämpningsområde som i den lagen.

5 §

I paragrafen regleras skattereduktionens storlek. I första stycket anges att den uppgår till 2 250 kr om inte annat följer av andra och tredje styckena. Bestämmelsen ger intryck av att vara en huvudregel och att undantag till den finns i de följande styckena. Så är emellertid inte fallet eftersom det

endast är för de personer som har arbets-inkomster från och med 240 000 kr till och med 300 000 kr som skattereduktionen ska uppgå till 2 250 kr, alltså endast en mindre del av dem som kommer att vara berättigade. Prop. 2020/21:200 Bilaga 5

Paragrafen bör justeras för att ge en mer rättvisande bild och bli mer överskådlig. Lagrådet föreslår att den ges följande lydelse.

För personer som har arbetsinkomster mellan 60 000 kronor och 240 000 kronor ska skattereduktionen uppgå till 1,25 procent av skillnaden mellan arbetsinkomsten och 60 000 kronor.

För personer som har arbetsinkomster från och med 240 000 kronor till och med 300 000 kronor uppgår skattereduktionen till 2 250 kronor.

För personer som har arbetsinkomster mellan 300 000 kronor och 500 000 kronor ska skattereduktionen uppgå till 2 250 kronor minskat med 1,125 procent av den del av arbetsinkomsten som överstiger 300 000 kronor.

Utdrag ur protokoll vid regeringssammanträde den 20 maj 2021

Närvarande: statsminister Löfven, ordförande, och statsråden Bolund, Johansson, Baylan, Hallengren, Hultqvist, Andersson, Damberg, Shekarabi, Ygeman, Ekström, Eneroth, Nilsson, Ernkrans, Lind, Nordmark, Micko, Stenevi, Olsson Fridh

Föredragande: statsrådet Andersson

Regeringen beslutar proposition Tillfällig skattereduktion för arbetsinkomster för att hantera ökade arbetskostnader till följd av pandemin